

Effect of Eight Weeks High Intensity Aerobic Training on Migraine Headache Indicators

ARTICLE INFO

Article Type

Original Research

Authors

Abdi A.¹ BSc,
Parnow A.* PhD,
Azizi M.¹ PhD

How to cite this article

Abdi A, Parnow A, Azizi M. Effect of Eight Weeks High Intensity Aerobic Training on Migraine Headache Indicators. *Horizon of Medical Sciences*. 2014;20(3):133-138.

ABSTRACT

Aims Migraine is a common neurological disorder which causes numerous pain and suffering for patients. In addition to the pharmacological treatments, a non-pharmacological treatment such as exercise is recommended to prevent migraine. This study aimed to investigate the effects of high intensity aerobic training on migraine indicators in the patients.

Materials & Methods The present semi-experimental study with one-group pretest-posttest designing was done on migraine patients of Noorabad City, Iran, using convenience sampling. 12 inactive men with migraine were participated in this study. The study was last 16 weeks. The subjects did high intensity aerobic training in 40-45min and 2 sessions in the week. 48hours after the last training session, body composition indices and aerobic endurance and 4 weeks after completion of the training program, migraine headache indices were reassessed. Statistical analysis was done using student T-test for dependent group by SPSS 19 software.

Findings High intensity aerobic training reduced migraine headache indicators including the attacks frequency ($p=0.025$), severity of the attacks ($p=0.024$) and the duration ($p=0.031$) and it also improved the aerobic fitness of the subjects ($p=0.001$) significantly. Lipid percentage reduced 1.49% significantly ($p=0.024$).

Conclusion 8 weeks of high intensity aerobic training program can reduce the migraine headache indices (migraine attack frequency, intensity and the duration).

Keywords Migraine Disorders; Exercise; Physical Fitness; Headache

CITATION LINKS

- [1] Epidemiological and clinical characteristics of ... [2] CGRP-receptor antagonists-a fresh approach to ... [3] Assessing functional impairment during and ... [4] The relationship of migraine headache and ... [5] Can lifestyle changes reverse coronary heart ... [6] Prevalence of Migraine in Latin ... [7] Behavioral headache treatment: History, review of ... [8] Effectiveness of multidisciplinary intervention in the ... [9] Migraine education improves quality of life in a ... [10] Physical practice is associated with less functional disability in... [11] Exercise in migraine therapy--is there any evidence for ... [12] Headache and associations with lifestyle among pupils in ... [13] Physical activity and fitness in patients with ... [14] Headache and soccer: A survey in professional soccer players of ... [15] Exercise as migraine prophylaxis: A randomized study using relaxation and ... [16] Aerobic training in the prophylaxis of ... [17] The effects of exercise and exercise-related changes in ... [18] Aerobic exercise and plasma beta endorphin levels in ... [19] Physiology of sport and exercise with ... [20] Validation of the Headache Impact Test ... [21] Aerobic fitness and yo-yo continuous and intermittent tests performances in ... [22] Comparative study of field and laboratory tests for ... [23] Generalized equations for predicting body density of ... [24] American College of Sports Medicine ... [25] The role of activity in anticipating and ... [26] Aerobic exercise as a therapy option for ... [27] Aerobic exercise with relaxation: Influence on pain and psychological well-being in ... [28] Physical activity and public health: updated recommendation for adults from the American College of ... [29] The stress and migraine ... [30] A study to evaluate the feasibility of an aerobic exercise program in patients with ... [31] Guidance for the management of headache in sport on behalf of The Royal College of General Practitioners ...

*Exercise Physiology Department, Physical Education & Sport Sciences Faculty, Razi University, Kermanshah, Iran

¹Exercise Physiology Department, Physical Education & Sport Sciences Faculty, Razi University, Kermanshah, Iran

Correspondence

Address: Physical Education & Sport Sciences Faculty, Razi University, Bagh-e-Abrisham, Kermanshah, Iran
Phone: +988314283275
Fax: +988314274585
parnowabdolhossein@gmail.com

Article History

Received: December 31, 2013
Accepted: August 24, 2014
ePublished: September 23, 2014

تأثیر هشت هفته تمرین هوایی با شدت بالا بر شاخص‌های سردد میگرنی

عبدالصمد عبدی BSc

گروه فیزیولوژی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

عبدالحسین پرنو^{*} PhD

گروه فیزیولوژی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

محمد عزیزی PhD

گروه فیزیولوژی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

چکیده

اهداف: میگرن اختلال عصب‌شناختی شایعی است که باعث درد و رنج فراوان برای مبتلایان می‌شود. علاوه بر درمان‌های دارویی، درمان‌های غیردارویی از جمله ورزش در پیشگیری از میگرن توصیه می‌شود. هدف از پژوهش حاضر بررسی تاثیر یک دوره تمرینی ۸‌هفته‌ای تمرینات هوایی با شدت بالا بر شاخص‌های میگرنی در افراد مبتلا بود.

مواد و روش‌ها: پژوهش نیمه‌تجربی حاضر با طرح یک‌گروهی پیش‌آزمون-پس‌آزمون، در کلیه افراد مبتلا به میگرن شهرستان نورآباد و با نمونه‌گیری به روش در دسترس انجام شد. ۱۲ بیمار مرد غیرفعال مبتلا به میگرن در این پژوهش شرکت کردند. دوره پژوهش ۱۶ هفته به طول انجامید. آزمودنی‌ها به مدت ۸‌هفته تمرینات هوایی شدید را به مدت ۴۰ تا ۴۵ دقیقه و ۲ جلسه در هفته انجام دادند. ۴۸ ساعت بعد از آخرین جلسه تمرینی، شاخص‌های ترکیب بدنی و استقامت هوایی افراد و ۴ هفته بعد از اتمام برنامه تمرینی، شاخص‌های سردد میگرنی مجدداً ارزیابی شد. تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از آزمون T استوختن برای گروه وابسته و در قالب نرمافزار SPSS 19 انجام گرفت.

یافته‌ها: تمرینات هوایی شدید باعث کاهش معنی‌داری در شاخص‌های سردد میگرنی شامل تعداد حملات ($P=0.025$)، شدت حملات ($P=0.024$) و مدت سردد ($P=0.031$) و همچنین باعث بهبود آمادگی هوایی آزمودنی‌ها شد ($P=0.001$). درصد چربی $1/49\%$ کاهش پیدا کرد و این کاهش نیز معنی‌دار بود ($P=0.024$).

نتیجه‌گیری: برنامه ۸‌هفته‌ای تمرین هوایی با شدت بالا می‌تواند باعث کاهش در شاخص‌های سردد میگرنی (تعداد حملات، شدت و مدت سردد) شود.

کلیدواژه‌ها: اختلالات میگرنی، ورزش، تناسب جسمانی، سردد

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۰/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۶/۰۲

*نوبنده مسئول: parnowabdolhossein@gmail.com

مقدمه

سردد یکی از رایج‌ترین شکایت‌های عصب‌شناختی است و بیشتر این سرددات از نوع سردد تنشی یا میگرن هستند. سرددات

میگرنی می‌توانند خفیف و با فواصل نه چندان کم یا شدید و دیرپا باشند. سرددات شدید و تکرارشونده فعالیت‌های روزمره زندگی را محدود می‌سازند، کیفیت زندگی را تقلیل می‌دهند و باعث کاهش بهره‌وری می‌شوند [۱]. میگرن یکی از شایع‌ترین انواع سرددات است که عموماً شامل سردد، تهوع و سایر نشانه‌های اختلال کارکرد عصبی است و به صورت‌های مختلفی ظهر می‌کند [۲]. سازمان بهداشت جهانی، میگرن را یکی از ناتوان‌کننده‌ترین بیماری‌های مزمن در جهان به شمار آورده است [۳]. 87% افراد مبتلا به میگرن، به درجه‌ای از ناتوانی دچار هستند [۴]. این بیماری باعث کاهش کیفیت زندگی [۵]، ازدست دادن زمان مفید کاری [۶] و ایجاد اختلال در فعالیت روزمره می‌شود [۷]. تعدادی از سرددات منحصر به فرد هستند و در ورزش‌های خاصی رخ می‌دهند. به عنوان مثال سردد در حال چرخش اسکیت‌باز که به علت اثر گریز از مرکز باعث کاهش جریان خون درون جمجمه می‌شود، سردد فشرده‌سازی خارجی (External Compression Headache) که در دختران شناگر به علت فشار ماسک و آب دیده می‌شود، سردد در ارتفاع بالا که به عنوان بیماری حاد کوهستان شناخته می‌شود و سردد غواصی که عارضه مسمومیت با دی‌اکسید کربن است [۳، ۲].

اکثر داروهای به کار گرفته شده در درمان حملات حاد میگرن، موجب افزایش تعداد حملات سردد می‌شوند [۸]. از طرفی، مصرف داروهای مستلزم صرف هزینه از سوی بیماران است [۸] و داروهای موجود همیشه تسکین کامل یا کافی درد را برای بیماران فراهم نمی‌سازند. این امر موجب نارضایتی بیماران از درمان شده و باعث می‌شود تا بسیاری از بیماران با وجود درد و ناتوانی قابل توجه ناشی از آن، درمان کامل خود را پیشگیری نکرده و روند درمان خود را به دلیل نارضایتی از درمان دارویی متوقف کنند [۹].

ورزش، به خاطر نداشتن عوارض جانبی نسبت به مصرف داروهای شیمیایی و همچنین ماندگاری بیشتر احتمالاً می‌تواند شیوه موثری به عنوان درمان یا حتی پیشگیری از بیماری میگرن باشد. علاوه بر این، ارتباط معکوسی بین سابقه فعالیت بدنی و شاخص‌های میگرنی و سردد گزارش شده است [۱۰] که با استناد به مزایای ورزش، پیشگیری منظم آن برای افراد مبتلا به میگرن توصیه می‌شود [۱۱]. مطالعات مختلف وقوع کمتر سرددات مختلف را از جمله سرددات میگرنی در ورزشکاران در مقایسه با غیرورزشکاران گزارش کرده‌اند [۱۱-۱۴]. در این راستا، وارکی و همکاران معتقد‌ند که ورزش می‌تواند به دلیل افزایش بیشتر در حداکثر اکسیژن مصرفی در مقایسه با دیگر درمان‌ها به عنوان رویکردی مفید و غیردارویی در درمان میگرن عمل کند [۱۵]. مطالعات نشان می‌دهد که دانشجویان میگرنی با سابقه تمرینات بدنی منظم ناتوانی عملکردی کمتری نسبت به مبتلایان بدون تمرین بدنی دارند [۱۰]. همچنین، دیگر مطالعات نشان می‌دهند که تمرینات هوایی باعث

VO_{2max} است [۲۴]، بهمدت ۴۰ تا ۴۵ دقیقه (شامل ۱۰ دقیقه گرم کردن و ۱۰ دقیقه سرد کردن) و ۲ جلسه در هفته انجام دادند (جدول ۱). ۸ نفر از ۱۲ نفر توانستند پروتکل تمرینی را به سرانجام برسانند. ۴۸ ساعت بعد از آخرین جلسه تمرینی، شاخص‌های ترکیب بدنی و استقامت هوایی افراد و ۴ هفته بعد از اتمام برنامه تمرینی، شاخص‌های سردد میگرنی مجدد آرژیابی شد. در پژوهش حاضر عامل مخدوش‌کننده خاصی وجود نداشت.

جدول ۱) برنامه تمرینی ۸ هفته‌ای (شدت تمرین براساس مقیاس درک فشار بورگ و مدت تمرین براساس دقیقه است)

جلسه دوم			
شدت تمرین	مدت تمرین	شدت تمرین	جلسه اول
۱۴	۱۰	۱۴	هفته اول ۱۰
۱۴	۱۵	۱۴	هفته دوم ۱۵
۱۵	۲۰-۲۵	۱۴	هفته سوم ۲۰
۱۵	۲۰-۲۵	۱۵	هفته چهارم ۲۰-۲۵
۱۶	۲۰-۲۵	۱۶	هفته پنجم ۲۰-۲۵
۱۶	۲۰-۲۵	۱۶	هفته ششم ۲۰-۲۵
۱۶	۲۰-۲۵	۱۶	هفته هفتم ۲۰-۲۵
۱۶	۲۰-۲۵	۱۶	هفته هشتم ۲۰-۲۵

پس از اطمینان از توزیع نرمال داده‌ها با کمک آزمون کولموگروف- اسمیرنوف، تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از آزمون T همبسته و در قالب نرم‌افزار 19 SPSS انجام گرفت.

یافته‌ها

میانگین سنی آزمودنی‌ها $34/1 \pm 12/3$ سال، میانگین قد آنها $170/8 \pm 9/1$ سانتی‌متر و میانگین وزن آنها $68/3 \pm 10/9$ کیلوگرم بود. تمرینات هوایی شدید باعث کاهش معنی‌داری در شاخص‌های سردد میگرنی شامل تعداد حملات ($p=0/025$)، شدت حملات ($p=0/024$) و مدت سردد ($p=0/031$) و همچنین باعث بهبود آمادگی هوایی آزمودنی‌ها شد ($p=0/001$). درصد چربی $1/49\%$ کاهش پیدا کرد و این کاهش نیز معنی‌دار بود ($p=0/024$). جدول (۲).

کاهش تکرار سردد ماهانه در بیماران میگرنی می‌شود [۱۶-۱۸]، با این وجود، تناقض زیادی بین یافته‌های مطالعات مختلف در این زمینه مشاهده می‌شود.

بیشتر پژوهش‌ها در این زمینه از برنامه‌های ۳ روز در هفته و با شدت‌های متوسط به پایین استفاده کرده‌اند [۱۰، ۱۵]. کم کردن روزهای تمرینی از ۳ به ۲ روز در هفته و افزایش شدت تمرین از متوسط به شدت‌های بالاتر از متوسط، از جمله متغیرهای کوتاه‌مدت برنامه‌های تمرینی است که می‌تواند بر سازگاری‌های سلولی تاثیر و پاسخ‌های متفاوتی را به دنبال داشته باشد. بنابراین، افزایش در حداکثر اکسیژن مصروفی (VO_{2max}) یکی از اهداف تمرینات هوایی است و برای محقق شدن این هدف، یک جلسه در هفته تمرین کافی نیست [۱۹]. همچنین، با توجه به پیشینه پژوهش، کاهش در تکرار حملات میگرن در شدت‌هایی اتفاق می‌افتد که در آن فشار خون و ضربان قلب افزایش پیدا کند [۱۵]. بنابراین، با توجه به تاثیر تمرینات ورزشی بر افراد مبتلا به میگرن و ضدونقیض بودن نتایج مطالعات در مورد شدت فعالیت بدنی بر شدت، مدت و تکرار سردد در افراد مبتلا به میگرن، هدف از پژوهش حاضر بررسی تاثیر یک دوره تمرینی ۸ هفته‌ای هوایی با شدت بالا بر شاخص‌های میگرنی در افراد مبتلا بود.

مواد و روش‌ها

پژوهش نیمه‌تجربی حاضر با طرح یک‌گروهی پیش‌آزمون-پس‌آزمون، در کلیه مبتلایان به میگرن شهرستان نورآباد در سال ۱۳۹۲ انجام شد. نمونه‌گیری به روش در دسترس با همکاری پژوهشک منخصص نورولوژی انجام شد و ۱۲ بیمار مرد غیرفعال مبتلا به میگرن در این پژوهش شرکت کردند. شرط ورود بیماران میگرنی به مطالعه، نداشتن بیماری‌های قلبی، دیابت، فشار خون و انجام فعالیت بدنی منظم بود. همچنین برای ورود به طرح پژوهش از بیماران رضایت‌نامه کتبی دریافت شد.

دوره پژوهش ۱۶ هفته به طول انجامید. بدین ترتیب که در ابتدای مطالعه و بعد از مراجعة به پژوهش مربوطه و تایید میگرنی بودن افراد، شاخص‌های سردد میگرنی شامل تعداد حملات، شدت و مدت سردد توسط پرسشنامه ثبت سرددهای روزانه [۲۰] بهمدت ۴ هفته مورد ارزیابی قرار گرفت. سپس ۴۸ ساعت قبل از شروع برنامه تمرینی، فاکتورهای ترکیب بدنی (قد، وزن، شاخص توده بدنی و درصد چربی) و استقامت هوایی افراد توسط آزمون هوایی یو-یو (YO-YO) سطح ۱ ارزیابی شد [۲۱، ۲۲]. درصد چربی با استفاده از کالیبر (JAMAR؛ کره‌جنوبی) و روش محاسبه چین‌های پوستی پولاک و جکسون ارزیابی شد [۲۳]. آزمودنی‌ها بهمدت ۸ هفته تمرینات هوایی شدید را با شدت ۱۴-۱۶ مقیاس درک فشار بورگ (که معادل ۷۰ تا ۸۹٪ حداکثر ضربان قلب و معادل ۶۰ تا ۸۴٪

جدول (۲) مقایسه میانگین شاخص‌های ترکیب بدنی، استقامت هوایی و سردد میگرنی قبل و بعد از مداخله در ۸ مرد مبتلا به میگرن با استفاده از آزمون همبسته

پیش آزمون	پس آزمون	سطح معنی‌داری
وزن (کیلوگرم) ۰/۰۱۶	۶۶/۱±۱۰/۴ ۶۸/۳±۱۰/۹	
شاخص توده بدنی (کیلوگرم بر مترمربع) ۰/۰۱۸	۲۲/۶±۳/۱ ۲۳/۳±۳/۲	
چربی (%) ۰/۰۲۴	۱۴/۲±۶/۲ ۱۵/۹±۷/۴	
شدت سردد (۰-۱۰) ۰/۰۲۴	۴/۴±۱/۳ ۵/۷±۱/۰	
مدت سردد (دقیقه در ماه) ۰/۰۳۱	۱۱۳/۷±۵۱/۴ ۲۲۷/۳±۱۳۵/۸	
تکرار سردد (روز در ماه) ۰/۰۲۵	۲/۹±۱/۶ ۶/۸±۳/۶	
آmadگی هوایی (متر) ۰/۰۰۱	۱۳۵۵/۸±۳۴۲/۱ ۱۰۷۸/۷±۲۹۲/۳	

بحث

هدف از پژوهش حاضر بررسی تاثیر تمرينات هوایی با شدت بالا بر شاخص‌های میگرنی افراد مبتلا بود. یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که شاخص‌های سردد میگرنی مانند شدت، مدت و تکرار سردد بیماران به دنبال ۸ هفته تمرين هوایی با شدت بالا به طور معنی‌دار و مثبتی دستخوش تغییر شدند. علاوه بر این، استقامت هوایی آزمودنی‌ها بهبود و درصد چربی آنها کاهش یافت. این تغییرات نشان‌دهنده تاثیرگذاری دوره تمرينی ۸ هفته‌ای بود.

افرادی که تمرينات ورزشی هوایی انجام می‌دهند ممکن است به حرکت‌هایی همچون، فشار تمرين عکس العمل نشان دهند که این موضوع در بهبود شاخص‌های میگرن مفید واقع می‌شود [۲۴، ۲۵]. اما نتایج برخی مطالعات نشان می‌دهند که هیچ کاهشی در تکرار حملات میگرن به دنبال افزایش فشار خون و ضربان قلب را باعث شود [۲۶]. با توجه به شدت پایین و متوسط این مطالعات، احتمالاً یکی از دلایل تاثیرگذاری مطالعه حاضر، افزایش شدت تمرين تا ۸۵٪ $\text{VO}_{2\text{max}}$ افراد مبتلا بوده است. همچنین، کاهش شدت حملات میگرن در سایر مطالعات بررسی شده معنی‌دار نبود [۱۶، ۲۷، ۲۶]. گریم و همکاران دریافته‌اند که کاهش در شدت حملات میگرن رخ نداده است. این محققان از تمرينات با شدت ۴۰ تا ۸۵٪ $\text{VO}_{2\text{max}}$ استفاده کرده‌اند [۲۷]. علاوه بر این، در مطالعه‌ای که توسط درابانیو و همکاران انجام شده است، شدت تمرين بین ۶۰ تا ۷۵٪ $\text{VO}_{2\text{max}}$ اجرا شده و کاهشی در شدت حملات میگرن به وجود نیامده است [۲۶].

با توجه به اینکه شدت تمرين اندازه‌گیری شده با $\text{VO}_{2\text{max}}$ نشانه‌ای برای سطح آmadگی جسمانی افراد است و به نظر می‌رسد که تنها تمرينات با درجه بالایی از $\text{VO}_{2\text{max}}$ می‌تواند شدت حملات میگرن را کاهش دهد [۲۶]، در مطالعه ما از شدت تمرين نسبتاً زیاد (۶۵٪ $\text{VO}_{2\text{max}}$) استفاده شد و تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که این شدت از تمرينات هوایی باعث کاهش معنی‌داری در شاخص‌های سردد میگرنی (کاهش در تعداد حملات از ۶/۸ روز به ۲/۸ روز در ماه، کاهش شدت سردد از ۶/۵ درجه به ۴/۳ درجه، کاهش مدت سردد از ۲۲۷ دقیقه به ۱۱۳ دقیقه در ماه و بهبود در آmadگی هوایی از ۱۰-۷۸ متر به ۱۳۵۵ متر) می‌شود.

برخی مطالعات نشان داده‌اند که ارتباطی از جنس "دوز-پاسخ" بین فعالیت جسمانی و سلامت عمومی وجود دارد. بهمنظور کاهش خطر ابتلاء به بیماری‌های مزمن و ناتوان‌کننده تمرينی که با شدت متوسط انجام می‌گیرد، بهتر است که مدت‌زمان اجرای هر جلسه ۳۰ دقیقه و تکرار ۵ روز در هفته باشد و اگر تمرين با شدت بالا اجرا می‌شود، بهتر است که مدت‌زمان هر جلسه تمرين ۲۰ دقیقه و با تکرار ۳ روز در هفته باشد [۲۸]. با این وجود، این احتمال در مورد ارتباط دوز-پاسخ تمرين هوایی در مورد میگرن وجود ندارد؛ هر چند سطح فشار تمرين نقش بسیار مهمی دارد [۲۹].

با توجه به اطلاعات موجود، به نظر می‌رسد که بهبود سطح آmadگی جسمانی بیماران، باعث کاهش تکرار سردد های میگرن می‌شود. افزایش سطح آmadگی به زمان نیاز دارد و ارتقای آن به عوامل مختلفی مانند سطح آmadگی اولیه بیماران و میزان و تراکم تمرين وابسته است. نتایج حاصل از مطالعه دیتریچ و همکاران نشان می‌دهد که ۶ هفته تمرين، ۲ جلسه در هفته با ۴۵ دقیقه تمرين هوایی در هر جلسه بهمنظور دست‌یابی به بهبود سطح آmadگی جسمانی بسیار ناچیز است [۲۷]. در صورتی که برنامه تمرينی در پژوهش حاضر ۸ هفته، با تکرار ۲ جلسه در هر هفته و هر جلسه ۴۵ دقیقه) باعث کاهش تکرار سردد میگرن شد که با این برنامه تمرينی، نتایج می‌تواند تا حدودی منطقی باشد.

مطالعات قبلی نشان می‌دهند که طول مدت حملات میگرن بهمیزان قابل توجهی بعد از دوره تمرينی در مقایسه با سطح قبل از تمرين کاهش یافته [۱۷، ۲۶، ۳۰] و تمرين باعث بهبود $\text{VO}_{2\text{max}}$ شده است، بدون اینکه شاخص‌های میگرنی را بدتر نماید [۳۰]. اما در پژوهشی که توسط دیتریچ و همکاران انجام شده است، مدت‌زمان حملات میگرن کاهش نیافته است (۶ هفته تمرين با تکرار ۲ جلسه در هفته و اجرای هر جلسه ۴۵ دقیقه ژیمناستیک با موزیک به همراه ۱۵ دقیقه آرامش‌سازی عضلانی)؛ احتمالاً عدم کاهش در تکرار حملات میگرن بهمدت اجرای تمرين عهقه‌ای و کم شدت برمی‌گردد که به نظر ناکافی است [۳۱]. مطالعه‌ای دیگر نشان می‌دهد که ۱۰ هفته اجرای تمرين هوایی با تکرار ۳ جلسه در هفته و با شدت ۴۵ تا ۶۰٪ $\text{VO}_{2\text{max}}$ با ۵۰ دقیقه پروتکل تمرينی

۱۳۷
reverse coronary heart disease? The Lifestyle Heart Trial. Lancet. 1990;336(8708):129-33.

6- Morillo LE, Alarcon F, Aranaga N, Aulet S, Chapman E, Conterno L, et al. Prevalence of Migraine in Latin American. Headache. 2005;45(2):106-17.

7- Rains JC, Penzien DB, McCrory DC, Gray RN. Behavioral headache treatment: History, review of the empirical literature, and methodological critique. Headache. 2005;45(Suppl 2):92-109.

8- Lemstra M, Stewart B, Olszynski WP. Effectiveness of multidisciplinary intervention in the treatment of migraine: A randomized clinical trial. Headache. 2002;42(9):845-54.

9- Smith TR, Nicholson RA, Banks JW. Migraine education improves quality of life in a primary care setting. Headache. 2010;50(4):600-12.

10- Domingues RB, Teixeira AL, Domingues SA. Physical practice is associated with less functional disability in medical students with migraine. Arq Neuropsiquiatr. 2011;69(1):39-43.

11- Busch V, Gaul C. Exercise in migraine therapy--is there any evidence for efficacy? A critical review. Headache. 2008;48(6):890-9.

12- Leonardsson-Hellgren M, Gustavsson UM, Lindblad U. Headache and associations with lifestyle among pupils in senior level elementary school. Scand J Prim Health Care. 2001;19(2):107-11.

13- Neustiss K, Neumann B, Steinhoff BJ, Thegeder H, Bauer A, Reimers D. Physical activity and fitness in patients with headache disorders. Int J Sports Med. 1997;18(8):607-11.

14- Mainardi F, Alicicco E, Maggioni F, Devetag F, Lisotto C, Zanchin G. Headache and soccer: A survey in professional soccer players of the Italian "Serie A". Neurol Sci. 2009;30(1):33-6.

15- Varkey E, Cider A, Carlsson J, Linde M. Exercise as migraine prophylaxis: A randomized study using relaxation and topiramate as controls. Cephalalgia. 2011;31(14):1428-38.

16- Grimm LA, Douglas DJ, Hanson PG. Aerobic training in the prophylaxis of migraine. Med Sci Sport Exerc. 1981;13:98.

17- Narin SO, Pinar L, Erbas D, Ozturk V, Idiman F. The effects of exercise and exercise-related changes in blood nitric oxide level on migraine headache. Clin Rehabil. 2003;17(6):624-30.

18- Köseoglu E, Akboyraz A, Soyuer A, Ersoy AO. Aerobic exercise and plasma beta endorphin levels in patients with migraineous headache without aura. Cephalalgia. 2003;23(10):972-6.

19- Kenney WL, Wilmore JH, Costill DL. Physiology of sport and exercise with web study guide. 5th ed. Champaign: Human Kinetics; 2011.

20- Yang M, Rendas-Baum R, Varon SF, Kosinski M. Validation of the Headache Impact Test (HIT-6™) across episodic and chronic migraine. Cephalgia. 2011;31(3):357-67.

21- Castagna C, Impellizzeri FM, Chamari K, Carlomagno D, Rampinini E. Aerobic fitness and yo-yo continuous and intermittent tests performances in soccer players: A correlation study. J Strength Cond Res. 2006;20(2):320-5.

22- Metaxas TI, Koutlianios NA, Koudi EJ, Deligiannis AP. Comparative study of field and laboratory tests for the evaluation of aerobic capacity in soccer players. J Strength Cond Res. 2005;19(1):79-84.

23- Jackson AS, Pollock ML, Ward A. Generalized equations for predicting body density of women. Med Sci Sports Exerc. 1980;12(3):175-81.

شامل ۱۰ دقیقه گرم کردن، ۱۰ دقیقه سرد کردن و ۳۰ دقیقه اجرای تمرین اصلی، باعث کاهش تکرار حملات میگرن نمی شود که دلیل احتمالی آن را به اجرای نسبتاً کم شدت تمرین مرتبط دانسته اند [۲۶]. در مطالعات دومینگوئر و همکاران [۱۰] و وارکی و همکاران [۱۵]، نتایج مشابهی مبنی بر سودمند بودن تمرینات هوایی در بیماران مبتلا به میگرن به دست آمد. به نظر می رسد که تمرینات ورزشی هوایی که با شدت نسبتاً بالا و دوره تمرینی بیشتر از ۶ هفته اجرا می شوند، بهتر بتواند به عنوان روش درمانی غیردارویی مناسب برای بیهواد افراد مبتلا به میگرن مورد استفاده قرار گیرند. یکی از محدودیت های اصلی مطالعه حاضر، تعداد کم افراد شرکت کننده بود. متساقنه، انجام مطالعات انسانی در ایران به دلایل مختلفی مانند عدم اعتماد افراد به محققان و عدم همکاری مناسب جامعه پژوهشکار با مشکل مواجه است. در این پژوهش تنها ۱۲ نفر حاضر به همکاری بودند که در پایان تعداد آنها به ۸ نفر کاهش یافت. به همین دلیل، محققان به ناچار از داشتن گروه گواه چشم پوشی کردند. مطمئناً، انجام مطالعات آینده با تعداد نفرات بیشتر و بودن گروه های بیشتر به تفسیر نتایج و تعمیم آن به جوامع بزرگ تر کمک خواهد کرد.

نتیجه گیری

برنامه هفتاهی تمرین هوایی با شدت بالا می تواند باعث کاهش در شاخص های سردرد میگرنی (تعداد حملات، شدت و مدت سردرد) شود و می توان آن را به عنوان درمان غیردارویی برای بیماران مبتلا به میگرن توصیه نمود.

تشکر و قدردانی: از تمامی افراد میگرنی که در مطالعه حاضر شرکت داشتند، تشکر و قدردانی می شود.

تاییدیه اخلاقی: این طرح پژوهشی از نظر اخلاقی به تایید دانشگاه رازی کرمانشاه رسیده است.

تعارض منافع: موردی توسط نویسندها بیان نشده است.

منابع مالی: این پژوهش تحت حمایت مالی ارگانی نبوده است.

منابع

- Kurt S, Kaplan Y. Epidemiological and clinical characteristics of headache in university students. Clin Neurol Neurosurg. 2008;110(1):46-50.
- Durham PL. CGRP-receptor antagonists-a fresh approach to migraine therapy?. N Engl J Med. 2004;350(11):1073-5.
- Wright WL. Assessing functional impairment during and between migraine attacks. J Nurs Pract. 2008;4(3):201-7.
- Safavi M, Nazari F, Mahmoodi Majdabadi M. The relationship of migraine headache and life style among women. Iran J Nurs. 2008;21(55):89-100.
- Ornish D, Brown SE, Scherwitz LW, Billings JH, Armstrong WT, Ports TA, et al. Can lifestyle changes

- patients. Clin J Sport Med. 2008;18(4):363-5.
- 28- Haskell WL, Lee IM, Pate RR, Powell KE, Blair SN, Franklin BA, et al. Physical activity and public health: updated recommendation for adults from the American College of Sports Medicine and the American Heart Association. Med Sci Sports Exerc. 2007;39(8):1423-34.
- 29- Sauro KM, Becker WJ. The stress and migraine interaction. Headache. 2009;49(9):1378-86.
- 30- Varkey E, Cider A, Carlsson J, Linde M. A study to evaluate the feasibility of an aerobic exercise program in patients with migraine. Headache. 2009;49(4):563-570.
- 31- Kernick DP, Goadsby PJ, Royal College of General Practitioners, British Association for the Study of Headache. Guidance for the management of headache in sport on behalf of The Royal College of General Practitioners and The British Association for the Study of Headache. Cephalgia. 2011;31(1):106-11.
- 24- Garber CE, Blissmer B, Deschenes MR, Franklin BA, Lamonte MJ, Lee IM, et al. American College of Sports Medicine position stand. Quantity and quality of exercise for developing and maintaining cardiorespiratory, musculoskeletal, and neuromotor fitness in apparently healthy adults: guidance for prescribing exercise. Med Sci Sports Exerc. 2011;43(7):1334-59.
- 25- Gal R, Lazarus RS. The role of activity in anticipating and confronting stressful situations. J Human Stress. 1975;1(4):4-20.
- 26- Darabaneanu S, Overath CH, Rubin D, Luthje S, Sye W, Niederberger U, et al. Aerobic exercise as a therapy option for migraine: A pilot study. Int J Sports Med. 2011;32(6):455-60.
- 27- Dittrich SM, Günther V, Franz G, Burtscher M, Holzner B, Kopp M. Aerobic exercise with relaxation: Influence on pain and psychological well-being in female migraine